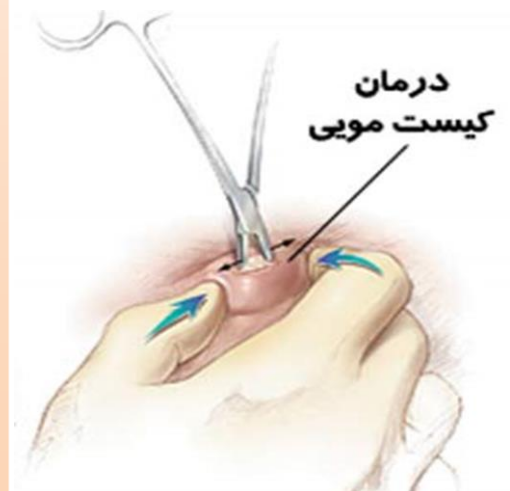

کیست مویی

کیست پیلونیدال

واحد آموزش سلامت
بهار 98

کیست مویی چیست؟

این بیماری از وجود حفره ای زیر پوستی در فاصله دو باسن و کمی بالاتر از مقعد ایجاد می شود. این حفره که ممکن است اندازه ای به قطر یک الی چندین سانتی متر داشته باشد، حاوی مو میباشد و توسط چند سوراخ ریز به سطح پوست راه دارد. این بیماری گاهی بدون علامت است و فقط در معاینه سوراخهای ریز پوست در فاصله بین دو باسن دیده می شود. گاهی نیز باعث خارج شدن ترشحات چرکی یا خونابه ای از سوراخهای مذکور می گردد. اگر مجرای این سوراخها بسته شود ترشحات چرکی داخل حفره تجمع پیدا می کنند و باعث ایجاد آبسه می شوند که با درد شدید همراه است

علت:

ایجاد این بیماری ناشناخته است ولی در افراد چاق یا کسانی که کار نشسته انجام می دهند یا موی زیادی در پوست این ناحیه دارند بیشتر دیده میشود. لذا بعضی علت آن را فرورفتن موهای این ناحیه به داخل پوست می دانند. بیشتر بیماران هنگامی مراجعه می کنند که مو وارد بدن شده و یک عفونت موضعی ایجاد کند

علائم:

در صورت عفونت نکردن کیست، علامتی وجود ندارد. با ایجاد عفونت، علائم زیر بروز میکنند:
 ورم، درد، قرمزی و احساس درد با لمس تب و لرز
 ترشح چرک
 درد موقع نشستن

*اگر هنگام نشستن احساس ناراحتی میکنید، یک بالش مخصوص در محل نشستن خود قرار دهید.

درمان:

کیست عفونی شده معمولا شامل برش آبسه و تخلیه چرک از آن و گاهی جراحی به منظور برداشتن کل ناحیه عفونی میباشد عفونت کیست، با مصرف آنتی بیوتیک و جراحی قابل درمان است.

در صورت عفونت کیست، از حمام آب گرم برای تخفیف درد استفاده کنید. در یک لگن آب گرم به مدت ۱۰ تا ۱۵ دقیقه بنشینید و این کار را هر چند بار که لازم است تکرار کنید.

درمان کیست عفونی شده:

معمولا شامل برش آبنه و تخلیه چرک از آن و گاهی جراحی به منظور برداشتن کل ناحیه عفونی میباشد. التیام زخم جراحی ممکن است چند ماه به طول انجامد، زیرا زخم باید از عمق ترمیم شود.

یک تکه گاز استریل باید بر روی زخم قرار داد تا هم امکان هوا خوردن زخم وجود داشته باشد و هم از ساییده شدن لباسها به زخم جلوگیری شود.

جراحی کیست مویی:

بهترین درمان آن است که بیمار سریع تر مورد عمل جراحی قرار گیرد، چون هر چه زمان بگذرد وسعت کیست مویی بیشتر شده و سوراخ های جدیدی روی پوست ظاهر می شوند. در مواردی که فرد دچار آبنه (تجمع چرک در محل) شده باشد، با روش بی حسی موضعی و ایجاد برش در محل آبنه، تخلیه چرک صورت می گیرد و با شستشوی منظم، علائم التهابی آبنه برطرف خواهد شد و پس از رفع التهاب، عمل جراحی اصلی که همان خارج کردن کیست است انجام می گیرد.

در مواردی که کیست عفونت نکرده است، یا ترشحات از مجرای کیست وجود دارد، ولی عفونت یا التهاب دیده نمی شود، از همان ابتدا عمل جراحی برای خارج کردن تمام کیست انجام می گیرد

پیشگیری:

لیزر موهای زاید برای پیشگیری از ایجاد بیماری و پیشگیری از عود پس از جراحی موثر است.

-حمام کردن یا دوش گرفتن روزانه برای تمیز نگه داشتن ناحیه کیست

-پوشیدن لباس سبک و گشاد

-جلوگیری از چاقی

مراقبت های پس از عمل جراحی:

۱-در روش جراحی باز: پس از اتمام عمل جراحی، محل زخم با پانسمان فشرده پر می شود و بسته به نظر پزشک پس از یک الی دو روز پانسمان خارج خواهد شد. در این زمان حفره ای تو خالی وجود خواهد داشت که علیرغم ظاهر ترسناکی که دارد فاقد خطر جدی است.

لازم است که روزانه دو تا سه مرتبه در لگن آب گرم که حاوی چند قطره بتادین است، نشست، طوری که زخم داخل آب ولرم غوطه ور شود و آب به آن نفوذ کند و ترشحات آن را تمیز کند. سپس موضع خشک می شود و با گاز مرطوب روی آن پوشانده می شود.

بافت طبیعی که تدریجا در این مکان تشکیل می شود رنگ قرمز یا صورتی دارد. گاهی نیز بافت زرد رنگی ایجاد می شود که لازم است با کشیدن گاز مرطوب به روی آن، تمیز گردد.

در صورتی که این کار باعث درد شدید شود، می توان قبل از آن چند قطره محلول بی حس کننده مثل لیدوکائین داخل زخم ریخت و پس از چند دقیقه کار تمیز کردن را شروع نمود.

مصرف داروی مسکن در موارد درد شدید توصیه می شود.

بسته به صلاحدید پزشک، گاهی از پمادهایی که رشد بافت را تسریع می کنند، یا پمادهایی که بافت های غیر مفید را حل می کنند استفاده می شود.

حجم ترشحات پس از یک هفته کاهش پیدا می کند و فرد پس از یک هفته می تواند فعالیت های خود را شروع کند.

۲-در روش جراحی بسته: به طور معمول پانسمان اولیه به مدت سه الی پنج روز در محل حفظ می شود و در صورت تداوم ترشحات، تعویض پانسمان توصیه می شود.

بسته به نظر پزشک گاهی پماد چرک خشک کن

موضعی یا داروی چرک خشک کن خوراکی تجویز می شود. بسته به نظر پزشک، گاهی در محل زخم درن (لوله) گذاشته می شود. درن لوله ای است که ترشحات را از محل زخم خارج می کند (در مورد مراقبت از درن از پزشک خود راهنمایی بگیرید)

معمولا بخیه ها پس از دو الی سه هفته خارج می شوند و پس از حدود دو هفته فعالیت های خود را می توانید آغاز کنید .

